

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skarnbassen

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893300120976/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Der seiler en Træske!« sagde den Ene.

»Der er et lille Dyr tøret fast i den!« sagde den Anden.

De vare lige ved Siden af Træsken, de fik den op, og den ene af Pigerne tog en lille Sax frem, klippede Uldtraaden over uden at gjøre *Skarnbassen* Skade og da de kom i Land, satte hun den i Græsset.

»Kryb, kryb! flyv, flyv, om Du kan!« sagde hun. »Frihed er en deilig Ting!«

Og *Skarnbassen* fløj lige ind af det aabne Vindue paa en stor Bygning og der sank den træt ned i den fine bløde, lange Manke paa Keiserens Livhest, der stod i Stalden, hvor den og *Skarnbassen* hørte hjemme; den klamrede sig fast i Manken og sad lidt og summede sig. »Her sidder jeg paa Keiserens Livhest! sidder som Rytter! Hvad er det jeg siger! ja nu bliver det mig klart! det er en god Idee, og rigtig. Hvorfor fik Hesten Guldscoe! Det spurgte han mig ogsaa om, Smeden. Nu indseer jeg det! for min Skyld fik Hesten Guldscoe!«

Og saa blev *Skarnbassen* i godt Humeur.

»Man bliver klarhovedet paa Reisen!« sagde den.

Solen skinnede ind paa den, skinnede meget smukt. »Verden er ikke saa gal endda,« sagde *Skarnbassen*, »man maa bare vide at tage den!« Verden var deilig, thi Keiserens Livhest havde faaet Guldscoe fordi *Skarnbassen* skulde være dens Rytter.

»Nu vil jeg stige ned til de andre *Basser* og fortælle hvor Meget man har gjort for mig; jeg vil fortælle om alle de Behageligheder jeg har nydt paa Udenlandsreisen, og jeg vil sige, at nu bliver jeg hjemme saalænge, til Hesten har slidt sine Guldscoe!«

1 af] ad BC, af A², ad D. 13 summede] summede r. 17 Guldscoe!] * mgl. A.
18 Humeur] herefter NB ny Lin. r. 19 den] herefter NB ny Lin. r.